

۲۰۱۷/۰۹/۰۵

صلاح الدین سعیدی

تعبیر دیگری از تحلیل جناب ملک ستیز

به فکر من ظالم و متجاوزی که (پاکستان) بر خانه شما (افغانستان) تجاوز کرده و به حریم خانه شما (من) داخل شده و مال و متاع ما را گرفته و حال به ناموس ما چشم بد دارد نباید مقاومت کرد به خاطری که دزد، ظالم و متجاوز (پاکستان) اسلحه و قوت دارد و دزدان و ظالمان دیگر را برای کمک خواسته می تواند و در صورت مقابله استعمال اسلحه و زور خود را کرده می تواند و ...

و اگر همسایه و متحدی پیدا کردیم که در مقابله به تجاوز و دشمنی با متجاوز ما را یاری رساند ولو برای اهداف خود، درین صورت جنگ و نزاع می شود و فیر و استعمال سلاح می شود لذا نباید ما (داکتر غنی و داکتر عبدالله) در همراهی سیاست دفاع و در همراهی آن مخالف ظالم (ستراتژی جدید امریکا) عجله کرد.

ظالم و متجاوز پناهگاه و متحد دیگر (چین و روس) داشته می تواند و متحدین و امکانات داخلی (ستون پنجم) می تواند داشته باشد و این قرار اظهارات مبصر سیاسی جناب ملک ستیز به نفع ما نیست.

خدمت جناب ملک ستیز مبصر سیاسی باید عرض کنم که در پاکستان چین سرمایه گذاری ۵۵ میلیون دلاری (راه کاشغر گوادر با ضمایم) کرده و برنامه تأسیس پایگاه نظامی چین در پاکستان روی دست است و این ما نیستیم که مشکل ایجاد کرده و در حق کس تجاوز می کنیم. این پاکستان و ایران است که برحق ما تجاوز کرده اند و نمی گذارند در خانه خود مالک خانه و عزت خود باشیم.

از آب، معدن، بازار، حاکمیت و ... خود استفاده کنیم. اگر در دفاع از عزت و شرف خود کسی برای ما و یا امریکا مشکل ایجاد می کند و یا درد سر به امریکا می شود و دشمنان متحدین دیگر دارند و ... استدلال بس ضعیف ... است و چنین سفارش از مبداء خطاء است. و ایجاد مشکل در غم ضرورت نیست. ممکن برای امریکا و یا کشور دیگر

باشیم و ضرورت هم نیست مانند متعهد به افغانستان دیگران را که بعد از ۴ دهه يك موضع به نفع دشمن ما روی دست گرفته اند بترسانید و متوجه مشکل سازید.

بلی شهامت و قربانی دادن را باید آموخت و اگر در راه دفاع از عزت و ناموس انتخاب دیگر نباشد که نیست، از جنگ نباید. هراسید و دیگران را ترساند.

پاکستان دیگر انتخابی را برای ما نگذاشته و دست متجاوز باید قطع شود.

جانب افغانی و جناب حامد کرزی ۲۱ بار از ارگ به شهر کابل سفر نکرده که به پاکستان کرده و جناب اشرف غنی تا بارک های نظامیان پاکستان هم رفت. اما پاکستان تغییر نکرد و شناخت من در همان اول همین بود و است که این دانه سرطانی منطقه را باید از بنیاد معالجه کرد.

اگر درین راه متحد قوی یافت ، فرصت را نباید با همچو تحلیل های ضعیف ضایع کرد.

آیا این به صورت قطع به معنای تأیید کور و کر بمباردمان و گشت و خون انسان های بی گناه و افغان ها نیست؟

وقت ضرورت چو نماند گریز دست بگیرد سر شمشیر تیز

و این همان وقتش است!

صلاح الدین سعیدی

